

Nr 384

av herr Werner i Malmö
om djurskyddslagens bestämmelser rörande aga av djur.

I djurskyddslagen 3 § andra stycket föreskrives: "Djur får inte pådrivas eller agas med redskap som lätt kan sarga eller på annat sätt skada djuret." Formuleringen är olycklig och otidsenlig. Den hänför sig till en tid – som inte är alltför avlägsen – då man menade att ett djur av medveten illvilja kunde bete sig på ett sätt som borde rendera djuret bestraffning i form av aga. Man menade också att dylik bestraffning skulle kunna bli djuret till rättelse och fostran. Enligt denna uppfattning förutsättes en reflexionsförmåga som man numera vet att djuret inte besitter, varför ordet "aga" bör utmönstras ur lagtexten.

Ordet aga kan också omedvetet bidra till en hård behandling av djuret. Lagtexten tillåter ju uppenbarligen att djuret agas, dvs. att djuret får uppbära slag, blott det inte sker med redskap som lätt kan sarga djuret.

Även uttrycket "lätt kan sarga djuret" är olyckligt valt. Skall över huvud begreppet sarga, som i sammanhanget är rått och vulgärt, användas måste i vart fall ordet "lätt" utmönstras. Ingen bör ha rätt att aga ett djur så att det under några omständigheter sargas, dvs. såras.

Det är angeläget att djurskyddslagen 3 § andra stycket får en sådan utformning att den inte som nu kan komma i konflikt med den numera skärpta s. k. djurplågeriparagrafen, Br 16:13.

Med hänvisning till ovanstående hemställas

att riksdagen hos regeringen begär översyn av 3 § andra stycket djurskyddslagen i enlighet med vad i motionen anföres.

Stockholm den 22 januari 1975

MARTEN WERNER (m)
i Malmö